

revoluce, i nalezení (se zamlčením Turgeněva náhodou naň přisedsiho), ku kterémuž nalezení jakoby sám příčinu dal, to kroutí. Zde mu jest sazavská částka ruskou XIV. věku, ve videnských novinách ji ale sám za juhoslovanskou vyhlásil. Nade mnou pak jakémuž takému ruskému Strojěvu soud vynesti zůstává. ¹⁸ Já ale představiv před oči text

превратно объясняет ся открытіе (съ умолчаніемъ о Тургеневѣ, случайно нашедшемъ нашу рукопись), къ которому какъ будто и самъ содѣйствовалъ. Сазавская часть здѣсь кажется ему русскою XIV. вѣка, а въ вѣснскихъ вѣдомостяхъ самъ же принялъ ее за южно-словацкую. Надо мной наконецъ оставляетъ совершить приговоръ какому нибудь русскому Строеву. ¹⁸ Но я представивъ читателямъ

¹⁸ Nescimus tandem loco ultimo, ignoscendumne potius an examinandum iudicium Hankæ bohemi, qui cæco patriæ amore abreptus,* formam nominis Evangelistæ Jan, pro argumento sumit scriptoris bohemicæ, quamquam tam doctus panslavista vix possit ignorare, hanc formam æque usitari non solum Polonis et Moldavis, sed quod caput est, etiam Ruthenis (apud quos nos partem cyrillicam exaratam putamus, sed sec. XIV, non XI.) eamque frequentari ipsi Nestori, qui adiutorem in historia suum excitat monachum Kieviensem Jan, plusquam octogenarium. Aque infirma sunt et reliqua omnia Hankæ argumenta;** nosque de hac re securi provocamus non ad summi Vostokovii, sed ad obvii cujuscunque russici Strojefi tribunal.

* Cæco patriæ amore! sed quo studio abreptus ille — videtis.

** Vědomoť bylo i mně, že v letopisech i jinde Jan se nařází; v evangelium ale toliko Ioan, tak jako Johannes v holandském, az jinde též Jan; v glagolitičském Jvan. Na ostatní slabé důkazy nelze odpověděti proto, že již neuvádí.

** Известно было и мнѣ, что въ летописяхъ и грамотахъ находится Іанъ, но въ евангеліи только Іоанъ, точно такъ какъ нѣтъ Johannes въ голландскомъ евангеліи, хотя въ иныхъ книгахъ также Jan; въ глаголитическомъ Иванъ. На другія слабыя доказательства отвѣчать нельзя потому, что онъ ихъ неприводитъ.

Kratsi starsi formy jsou v sazavském: вѣрѣвъ, нстоуѣвъ, ѡлѣву, рѣша, вѣ храмоу, поствѣтъса, вѣмѣтъса, невѣхъ, в Ostromir, дѣлси вѣрѣвъ, нстоуѣннѣвъ, ѡлѣскаго, рекоша, вѣ храминѣ, поствѣкѣтъ, вѣвѣтъ, невѣдѣвахъ. Tak jest také v sazavském zastěji jestě starý Accus. n, kdež v Ostromir uz Gen. ierō stojí, Acc. послѡушѣишѣ нхъ и вѣпрашаюшѣ а, Ostrom. послѡушѣишѣ нхъ и вѣпрашаюшѣ нхъ. Tak jsou v Sazavském Dualy възвѣжа сапогоу'его, а подрубѣ ремеи сапогоу'его, Ostrom. pl. ремеи сапогъ иеро; таково достоинно'есть наиѣ, t. j. Jēsi i Janu Ostrom. pl. наиѣ. Tak jako přikročnъsa pro předložku při řádā Loc. рнѣвъ, v sazavském jestě starsi рнѣхъ v množném, tak také Loc. польвъ обрѣтши pro об, v Ostrom. пользы Gen.† Ůchismi jsou mimo тѣно, наѣтѣн, наиѣ také съ задѣ, ознрѣсѣса, нѣкого, покѣнне, сытн, долоу, строноу, страны, оубожн'и mīsto съзѣдн, нѣкоюго, покѣннѣ, доволѣнн, ннѣвъ, полѣ, подѡу, ннѣнн. Тѣз nezměkčenē а в лоуѣн, лоуѣдскы, лѣдн, лоуѣдѣвъ, възлоуѣаены pisarē Ůcha prozrazuje.

† Tahy liter na první spatření sazavského rukopisu vysoké stáří prozrazují; abyliom o tom řeči resirili, uz figura psi † dosti jasné nám to dokazuje, kteráž v IX. věku s jinými literami z hrětiny vzata, do XI. věku v slovancině se udržela, jakoz nás v tom dva z nejstarsích slovanských rukopisův patrně přesvědčují. Viz Kalajdovice Екзархъ Болгарскій